De zo bekende *stelling van Pythagoras*, $a^2+b^2 = c^2$, kan men zien als een betrekking tussen:

- de drie zijden van een rechthoekige driehoek;
- de oppervlakken van drie vierkanten;
- drie getallen.

Van de laatstgenoemde hebben in dit hoofdstuk de oplossingen met uitsluitend 'natuurlijke' getallen onze bijzondere aandacht; uiteraard kan men ook díe weergeven als rechthoekige driehoeken, resp. als oppervlakken van vierkanten.

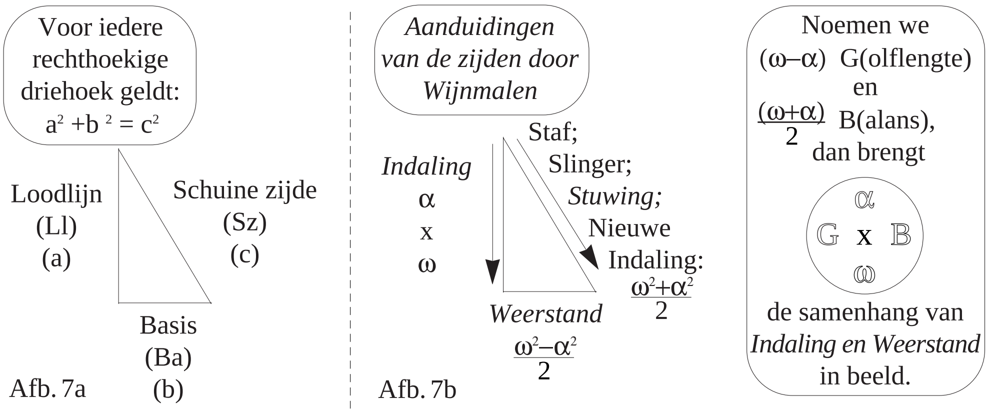

Afb. 7a Afb. 7b

In Afb. 7b zijn α en ω beide Sjoe-getallen, waarbij ω altijd groter is dan α. Alle *andere oplossingen* met gehele getallen, zijn *vergrotingen* van oplossingen die in deze voorstelling passen, resp. betreffen gelijkvormige driehoeken. In feite is daarmee deze voorstelling de weergave van alle oplossingen.[1]

1 *Bewijs:*

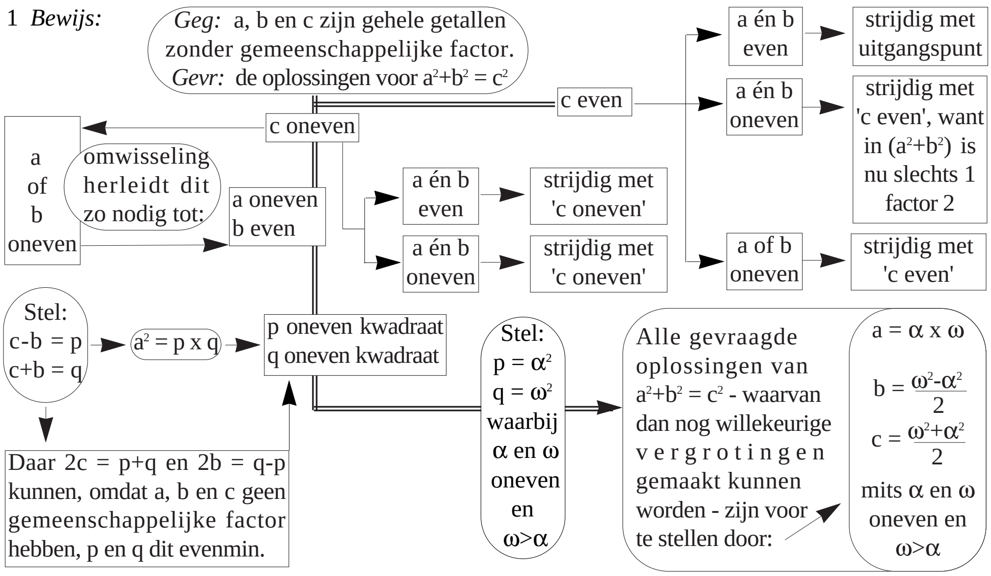

Loodlijn, basis en schuine zijde,
resp. *Indaling', 'Weerstand' en 'Stuwing'*, zijn van de successieve driehoeken
als volgt te ordenen:

'Indaling'
α x ω
(zie p. 95)

TABEL 40

Som v/d rijen	1 x ω	3 x ω	5 x ω						
$3x1^2$	3								
$5x2^2$	5	15							
$7x3^2$	7	21	35						
$9x4^2$	9	27	45	63					
$11x5^2$	11	33	35	77	99				
$13x6^2$	13	39	65	91	117	143			
$15x7^2$	15	45	75	105	135	165	195		
$17x8^2$	17	51	85	119	153	187	221	255	
$19x9^2$	19	57	95	133	171	209	247	285	323
enz.									
α =	1	3	5	7	9	11	13	15	17 enz.

Enz. De *'Golflengte'* in de kolommen is uiteraard steeds 2 α, in de rijen 2 ω.

de 'Zelfinductie' van Sjoe (zie volgend hoofdstuk), tevens (Noet^2 -1)

Bij elke Sjoe (Initiatief) behoren één of meer driehoeken,
overeenkomstig het aantal malen dat Sjoe te schrijven is
als α x ω (zie vorige pagina).

Bijvoorbeeld:

Sjoe 53 = *105;*
te schrijven als:

$$\begin{matrix} \alpha & & 1 & & 3 & & 5 & & 7 \\ x & = & x & = & x & = & x & = & x. \\ \omega & & 105 & & 35 & & 21 & & 15 \end{matrix}$$

De betreffende vier *pythagorische drietallen* staan hiernaast.

105 = 1 x 105

$\frac{1^2+105^2}{2} = 5513$

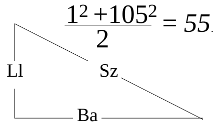

$\frac{105^2-1^2}{2} = 5512$

105 = 3 x 35

$\frac{3^2+35^2}{2} = 617$

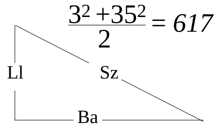

$\frac{35^2-3^2}{2} = 608$

105 = 5 x 21

$\frac{5^2+21^2}{2} = 233$

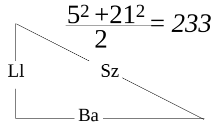

$\frac{21^2-5^2}{2} = 208$

105 = 7 x 15

$\frac{7^2+15^2}{2} = 137$

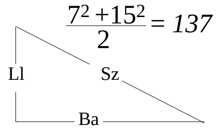

$\frac{15^2-7^2}{2} = 88$

Som v/d rijen	1	3	5	7	9	11	13	15	17	19	enz. → α	
4Pot.1	4											3
4Pot.2	12	8										5
4Pot.3	24	20	12									7
4Pot.4	40	36	28	16								9
4Pot.5	60	56	48	36	20							11
4Pot.6	84	80	72	60	44	24						13
4Pot.7	112	108	100	88	72	52	28					15
4Pot.8	144	140	132	120	104	84	60	32				17
4Pot.9	180	176	168	156	140	120	96	68	36			19 ↓ ω

'Weerstand'
𝔾 x 𝔹
(zie p. 95)

TABEL 41

4 Pentagon; zie tabel 10, p. 41

Algemeen: *Weerstand* = $4(\text{Rd.}\frac{\omega-1}{2} - \text{Rd.}\frac{\alpha-1}{2})$

Alle 4-vouden

enz.

Enz.
(zie tabel 13, p. 43)

Met andere woorden: alle *'Weerstanden'* zijn een 4-voud, en omgekeerd;
4: *Gerechtigheid.*

Bij elke Weerstand resp. Basis, dus bij elk viervoud, behoren één of meer driehoeken, overeenkomstig het aantal malen dat deze Weerstand ten opzichte van α x ω te schrijven is als 𝔾 x 𝔹 (zie p. 95).

Bijvoorbeeld:

36
=
2 = 4 = 6
x x x
18 9 6

De betreffende drie *pythagorische drietallen* staan hiernaast.

323 = 17 x 19

$\frac{19^2+17^2}{2} = 325$

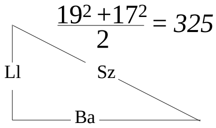

$\frac{19^2-17^2}{2} = 36$

77 = 7 x 11

$\frac{11^2+7^2}{2} = 85$

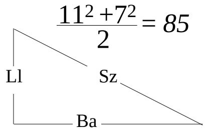

$\frac{11^2-7^2}{2} = 36$

27 = 3 x 9

$\frac{3^2+9^2}{2} = 45$

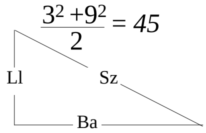

$\frac{9^2-3^2}{2} = 36$

Som v/d rijen	1	3	5	7	9	11	13	15	17	19	enz. $\rightarrow \alpha$	
Pot.2	5											3
Pot.4	13	17										5
Pot.6	25	29	37									7
Pot.8	41	45	53	65								9
Pot.10	61	65	73	85	101							11
Pot.12	85	89	97	109	125	145						13
Pot.14	113	117	125	137	153	173	197					15
Pot.16	145	149	157	169	185	205	229	257				17
Pot.18	181	185	193	205	221	241	265	293	325			19
Enz.												$\downarrow \omega$ enz.

'Stuwing'

$$\frac{\omega^2+\alpha^2}{2} \text{ of } \left(\frac{G}{2}\right)^2+B^2$$

(zie p. 95)

TABEL 42

Sj^2+8^2 Sj^2+6^2 Sj^2+4^2 Sj^2+2^2

$Noet^2+9^2$ $Noet^2+7^2$ $Noet^2+5^2$ $Noet^2+3^2$ $\underbrace{Noet^2+1^2}$ $\rightarrow$ Hathor

Horus; volgens tabel 22-c op p. 61 ook te zien als V^2+H^2.

Algemeen: *Stuwing* $= 4\,(\text{Rd.}\frac{\omega-1}{2} + \text{Rd.}\frac{\alpha-1}{2}) + 1.$

Vrgl. de uitdrukking voor de *Weerstand* in tabel 41

In alle gevallen van $\alpha = 1$ is de schuine zijde, de Stuwing, een Horusgetal. In bovenstaande ordening vormen de opeenvolgende Hori de beginposities van de rijen. De eindposities geven de functie ($Noet^2+1$), een functie die bij Wijnmalen - voor zover we weten zonder verdere toelichting - de aanduiding *Hathor* kreeg. In totaal geven de rijen de Potentiaal van Noet. Uiterlijk vonden we met betrekking tot Hathor:

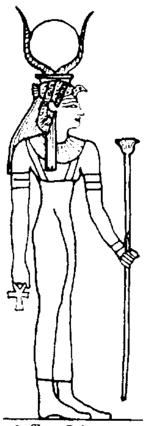

Afb. 8*

• "Oorspronkelijk was Hathor de godin van de liefde, heerseres van dans en vreugde. Drie steden in Egypte heetten te harer ere Aphroditopolis, gezien haar overeenkomst met de Griekse godin Aphrodite. In de loop der tijden versmolt haar persoonlijkheid met die van vele andere godinnen en hun eigenschappen. Zoals Isis werd ze *hemelgodin* en werd zelfs bijna geheel met haar vereenzelvigd. Plutarchus vertaalde haar naam als *'Huis van Horus'* en zij werd tenslotte ook Horus' moeder en min. Ze wordt geprezen als *de glanzende, de stralende, de lichtende, het goud onder de goden en het elektron (barnsteen) onder de godinnen.* Samen met Osiris daalt ze als *'Godin van de Onderwereld'* af. Zoals alle mensen eerst na hun dood Osiris werden, zouden in later tijden alle vrouwen Hathor worden.

Afb. 9* *Dendera (Egypte): de koning offert aan Hathor die haar zoon Ithi - met de kinderlok - zoogt.*

Als *'beschermgodin van het woestijngebergte van de doden'* behoedt ze de gestorvenen. Haar voornaamste heiligdom ligt in Dendera. het werd door Cleopatra zo schitterend hersteld dat de tempel nu nog een van de best bewaard gebleven gebouwen in het land is. Hathor wordt daar afgebeeld in mensengedaante met koeienoren en liervormige horens rondom een zonneschijf. In haar hand houdt ze een papyrusstengel met geopende knop. Ze is de gemalin van Horus van Edfoe en haar zoon heet *Ithi, de god van de muzikanten* (zie afb. 8 en 9). Bij haar oorspronkelijke koeiegedaante hoort de koe als heilig dier. Ze wordt dan ook op veel Hathor-zuilen met een koeienkop afgebeeld, of zelfs helemaal als koe. De derde Oud-Egyptische maand is naar haar genoemd." [1]

Uit tabel 42 valt nog af te leiden:

alle Sz zijn een 4-voud +1, niet omgekeerd;
alle Sz zijn tevens Ll, niet omgekeerd;
de som van 2 (verschillende) Hori -1 geeft altijd een Sz.
N.B.: (2 Horus -1) is Sj.^{2} en dus geen Sz!
Tenslotte geeft het aantal malen dat een Sz te schrijven is als (Noet^2+Sjoe^2) - een principiële aanduiding van Stuwing - het aantal driehoeken met deze Sz.

Bijvoorbeeld:

325 = $1^2 + 18^2$, $6^2 + 17^2$, $10^2 + 15^2$
De betreffende drie *pythagorische drietallen* zien we hiernaast

323 = 17 x 19 — Ll, Sz, Ba — $\frac{19^2 + 17^2}{2} = 325$; $\frac{19^2 - 17^2}{2} = 36$

125 = 5 x 25 — Ll, Sz, Ba — $\frac{25^2 + 5^2}{2} = 325$; $\frac{25^2 - 5^2}{2} = 300$

253 = 11 x 23 — Ll, Sz, Ba — $\frac{23^2 + 11^2}{2} = 325$; $\frac{23^2 - 11^2}{2} = 204$

1 Cantecleer-01: p. 213, 214 en 257.

Uiteraard zijn ook de *'Omtrekken'* en de *Oppervlakken'* van de respectieve driehoeken in een dergelijke ordening weer te geven.

Som van de rijen	1	3	5	7	9	11	13	15	17	19 enz. α	ω
(1+3)x(1x3)	12										3
(2+5)x(2x5)	30	40									5
(3+7)x(3x7)	56	70	84								7
(4+9)x(4x9)	90	108	126	144							9
(5+11)x(5x11)	132	154	176	198	220						11
(6+13)x(6x13)	182	208	234	260	286	312					13
(7+15)x(7x15)	240	270	300	330	360	390	420				15
(8+17)x(8x17)	306	340	374	408	442	476	510	544			17
(9+19)x(9x19)	380	418	436	494	532	570	608	646	684		19

Omtrek
ω x $(\alpha+\omega)$

TABEL 43

Hori[1]

Isi

enz.

Enz.; dit is de zgn. *Grote Inductie* van ω en $\frac{\omega-1}{2}$ (zie volgend hoofdstuk).

Pentagon (ω = 2Sj.+1); zie tabel 10, p. 41

Algemeen: *Omtrek* = Os.$(\omega+\frac{\alpha-1}{2})$ - Os.$\frac{\alpha-1}{2}$

Bovendien geldt, afwisselend:

Omtrek = Ho.$\frac{3\omega+\alpha+2}{4}$ - Ho.$\frac{\omega-\alpha+2}{4}$

resp. *Omtrek* = Is.$\frac{3\omega+\alpha}{4}$ - Is.$\frac{\omega-\alpha}{4}$.

Afwisselend, want de Hori betreffen de plaatsen waar $\omega+\alpha$ een 4-voud is; de Isi de plaatsen waar $\omega+\alpha$ géén 4-voud is.
Al met al
een merkwaardige relatie met het Godentableau!

Omtrek Horusdriehoeken = Heteromekis ω

Merkwaardig is ook dat bij de kleinste driehoek - *de driehoek (3, 4, 5), dus met 12 als Omtrek* - het getal 71 verschijnt als de som van de Inducties op de 3 hoekpunten, als 19+23+29.

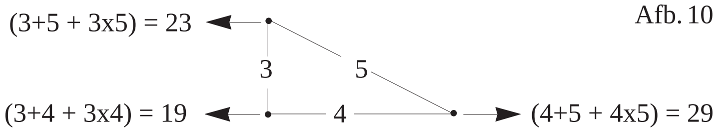

Afb. 10

1 Conform de destijds door Wijnmalen gebruikte meervoudsvorm voor Horus-getallen; evenzo Anubi, Osiri en Isi.

Som van de rijen		1 3 5 7 9 11 13 15 17 19 enz. → α		ω
6x1x1 = $6(1^2-0^2)$	6	6	6 = 1x2x3	3
6x3x5 = $6(4^2-1^2)$	90	30 60	60 = 3x4x5	5
6x6x14 = $6(10^2-4^2)$	504	84 210 210	210 = 5x6x7	7
6x10x30 = $6(20^2-10^2)$	enz.	180 486 630 504	504 = 7x8x9	9
6x15x55 = $6(35^2-20^2)$		330 924 1320 1386 990	990 = 9x10x11	11
6x21x91 = $6(56^2-35^2)$		546 1560 2340 2730 2574 1716	1716 = 11x12x13	13
6x28x140 = $6(84^2-56^2)$		840 enz.	2730 = 13x14x15	15
6x36x204 = $6(120^2-84^2)$		1224	4080 = 15x16x17	17
6x45x285 = $6(165^2-120^2)$		1710	8616 = 17x18x19	19
				enz.

Oppervlak $a x \omega \times \frac{(\omega^2-\alpha^2)}{2}$

TABEL 44

2 x Sj.H x Sj.V x Sj.T waarbij Sj. T = ω

6 Pot.$\frac{\omega-1}{2}$; het oppervlak van de *Horusdriehoeken*

6 Rd.HxPot.H, resp. 6{En.^{2}(H)-En.^{2}(V)}, waarbij H = $\frac{\omega-1}{2}$

6 En.(Sj.) = VxHxT waarbij T = ω

De naam 'Slinger' voor de Sz - '*de Slinger van Ra*' - zie p. 95, heeft eigenlijk betrekking op gelijkbenige driehoeken, dus op twee rechthoekige driehoeken tegen elkaar die elkaars spiegelbeeld zijn. Afb. 11 toont zo'n *Ra-driehoek*, als twee *Horusdriehoe*ken. -

Wat betreft *Ra*, ter (uiterlijke) oriëntatie:

- " '*De god die uit zichzelf is ontstaan, ging op*', als zon, geen (?) symbool maar een zichtbare voorstelling. Aanvankelijk was hij een van de kosmische oergoden. Daarna ontwikkelde hij zich tot Heliopolische zonnegod en stond als Atoem aan de top van het grote negental." [1]

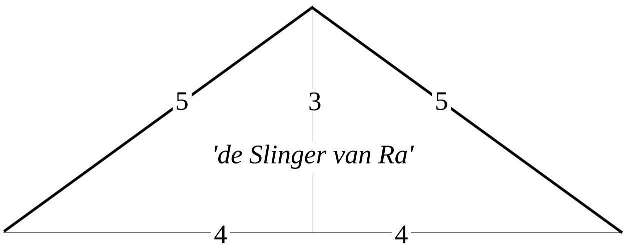

Afb. 11: *de kleinste Ra-driehoek (Ra 1)*

TABEL 45

de Omtrek van		*de Oppervlakte van*	
Ra 1 =	18 = 2x 3^2	Ra 1 =	12 = 12 Pot.1
Ra 2 =	50 = 2x 5^2	Ra 2 =	60 = 12 Pot.2
Ra 3 =	98 = 2x 7^2	Ra 3 =	168 = 12 Pot.3
Ra 4 =	162 = 2x 9^2	Ra 4 =	360 = 12 Pot.4
Ra 5 =	242 = 2x11^2	Ra 5 =	660 = 12 Pot.5
	enz. = 2Sj.^{2}		enz.

Deze Oppervlakken zijn het 12-voud van een Potentiaal: 12, de Maat van de Beperking van de Oneindige Kracht 11, om te kunnen komen tot 13, het Begin van al het Nieuwe.

1 Cantecleer-01: p. 120

FRAGMENT 25, d.d. 04-05-63

> "Drukt het woord 'Overbrugging'[1] wel helemaal goed uit wat de Staf betekent t.o.v. de Indaling en de Weerstand?"

"Overbrugging leent zich niet voor andere doorgang dan voor de bepaaldheid van Overbrugging zelf. Het woord Stuwing komt er dichter bij. Die Stuwing die in de driehoeken en de spiraalvorming [zie p. 103] het een voor het andere mogelijk maakt. Wanneer U een bepaaldheid neemt voor zijlijnen dan moet die bepaaldheid ergens eindigen in eigen zijnstoestand. Maar Stuwing kan steeds meer mogelijkheden geven als Indaling gevat in de Wet." [...]

"Stuwing heeft oneindigheid in Ruimte en Tijd voor zich door eigen verbinding in on-tijdelijkheid. Het houdt dus verbinding tussen evenwicht en harmonie die tot het door God gestelde doel moet voeren. Drukt, voegt, trekt naar dat wat nog niet daar geweest is." [...]

> "Stuwing is altijd een Sjoe-getal, en als zodanig is het altijd weer Indaling; daarom kan het ook in onze taal Stuwing worden genoemd."

" 't Staat ons niet aan, het is wat zich altijd voltrekt."

> "Basis kan ook worden gezien als mogelijkheid, relatie?"

"Onder andere. Maar in menselijke mogelijkheden, die zeer subtiele mogelijkheden kunnen wezen, kunnen ook heel subtiele Weerstanden liggen tegenover de werking van Stuwing. In christelijke termen zou je het Genade kunnen noemen, die altijd met ons bezig is ondanks de Weerstanden en de angst voor het nog niet ervarene."

> "Maar dan herkend in de Weerstand, en dat zou je relatie kunnen noemen."

"Niet in de zin van oorzaak en gevolg! De gehele oorzakelijkheid wordt er in opgenomen. Het is onze gewendheid als mens om alles te zien zoals het in de schepping wordt getoond en er dan van uit te gaan dat het zo is en niet anders. Er is echter veel meer! Wanneer wij ons in een relatie verknopen en daarbij open laten dat er meer is, dan verknopen wij ons niet in het gevoel van; op deze grond sta ik en ik voel me veilig."

> "De driehoeken werpen een licht op de verbondenheid van alle getallen; het is [wellicht] een persoonlijk iets dat het ene meer aanspreekt dan het andere."

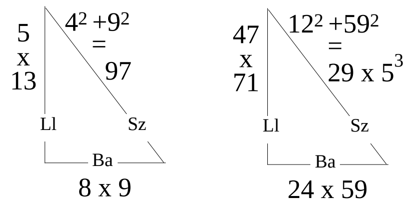

> [Uit de vele mogelijkheden werden er twee naar voren gehaald:
> - links een Geestelijk (5) Begin (13), als Indaling i/d Levens-spanningen (8x9). Als Stuwing de Persoonlijkheid (97), "de Omkleding van het Unieke; het Unieke is en blijft Gods Geheim[2] ";
> - rechts het Innerlijk Leven met betrekking tot het Goddelijk Kind, als Indaling in de Tijdsbeleving (59). Als Stuwing de Schepping (29) in relatie met '*wat Geestelijk tot stand komt*' (5^3).]

"De basis als vlak van Weerstand leidt tot de vraag: waar verandert die in overgave aan de Stuwing? Hebt U daar ook een driehoek voor? Wordt de Weerstand steeds subtieler; neemt hij af of blijft hij constant?"

> "Indaling, Weerstand en Stuwing vormen een drie-eenheid waarin de overgave van meet af aan is vastgelegd, waar het geheel is opgenomen in een cirkel." [Rechthoekige driehoek, waarvan de Sz altijd middellijn is van de omgeschreven cirkel!]

"Niet voldragen! Als potentie aanwezig, maar pas vol aan de orde in het bewustzijn op het moment dat de rechtstreekse vonk doorslaat tussen cirkel en vlak."

1 De term 'Overbrugging' had de inleider voordien nog wel eens gebruikt voor de Sz.
2 Conform 'Doorgeving' Mej. M. Hofmans; '62/'63.

Het spiralenstelsel van de Driehoeken

Resumé van het voorgaande: $\begin{matrix} & \alpha & \\ \mathbb{G} & \text{x} & \mathbb{B} \\ & \omega & \end{matrix}$ α en ω oneven en $\omega>\alpha$

Indaling (Ll) = $\alpha \times \omega$

Weerstand (Ba) = G x B = $(\omega-\alpha) \times \frac{(\omega+\alpha)}{2} = \frac{(\omega^2-\alpha^2)}{2}$

Stuwing (Sz) = $(\frac{G}{2})^2 + B^2 = \frac{(\omega^2+\alpha^2)}{2}$

$= 4\,(\text{Rd.}\frac{\omega-1}{2} + \text{Rd.}\frac{\alpha-1}{2}) + 1$ ...... (Sz - Ba) = α^2 = Sj.^{2}

N.B.: bij α = 1 is de *Stuwing (Sz)* $4\,\text{Rd.}\frac{\omega-1}{2} + 1$, dus een *Horus* (zie tabel 25, p. 66);

bij α = 1 is *de Winkelhaak (Ll+Ba)* $2\,(\frac{\omega+1}{2})^2 - 1$, dus een *Isis* (zie tabel 22-d, p. 61).

Tenslotte: *Omtrek* = $\omega \times (\alpha+\omega)$

Oppervlak = $\frac{\alpha x \omega}{2} \times \frac{(\omega^2-\alpha^2)}{2}$ .... $\frac{\text{Opp.}}{\text{Omtr.}} = \frac{\alpha(\omega-\alpha)}{4}$

De Horus-spiraal

De Sz van een Horus-driehoek, opgevat als 1 x ω, is opnieuw Ll van een Horus-driehoek; enz. Laten we déze driehoeken alleen met hun top samenvallen en wel met op elkaar aansluitende tophoeken, dan ligt het uiteinde van elke Ll op een snel wijder wordende spiraal die 'van het papier af loopt'. De driehoeken vormen daarop met hun Ba een serie opeenvolgende koorden, elk met een lengte van (Sz -1), zie afb. 8. Uiteraard geeft het kwadraat van een Ll, tezamen met het kwadraat van daarop volgende koorden, het kwadraat van de dáárop afsluitende Sz. Zo is:

$3^2 + 4^2 = 5^2$;

$3^2 + 4^2 + 12^2 = 13^2$; TABEL 45+1

$3^2 + 4^2 + 12^2 + 84^2 = 85^2$;

$3^2 + 4^2 + 12^2 + 84^2 + 3612^2 = 3613^2$. Enz.

Voor álle Horusdriehoeken geldt echter:

Ll = Sj.(H) en Sz = Ho.(H) = Sj.An.(H), dus opnieuw een Ll. Dit betekent dat de Horus-spiraal 'belegd' is met reeksen van op elkaar aansluitende Horusdriehoeken; elk met een eigen beginpunt en aansluitende koorden op de spiraal. In totaal betreft dit alle driehoeken met α = 1. *We vermoeden (een sluitend bewijs ontbreekt nog!):*

- dat al deze reeksen *de doorgaande Anubiswerking* laten zien, achtereenvolgens beginnende met *een getal dat géén Anubis is!* Afb. 12 toont dit voor het getal 2. De volgende, niet getekende reeksen gaan uit van (zie *Anubis*, p. 59): 4, 5, 6, •, 8, 9, 10, 11, 12, •, 14, 15 enz.
- dat voor elke andere waarde van α een overeenkomstige spiraal bestaat, die op de afstand α^2 van het Centrum een aftakking *naar binnen* is van de spiraal (α =2).

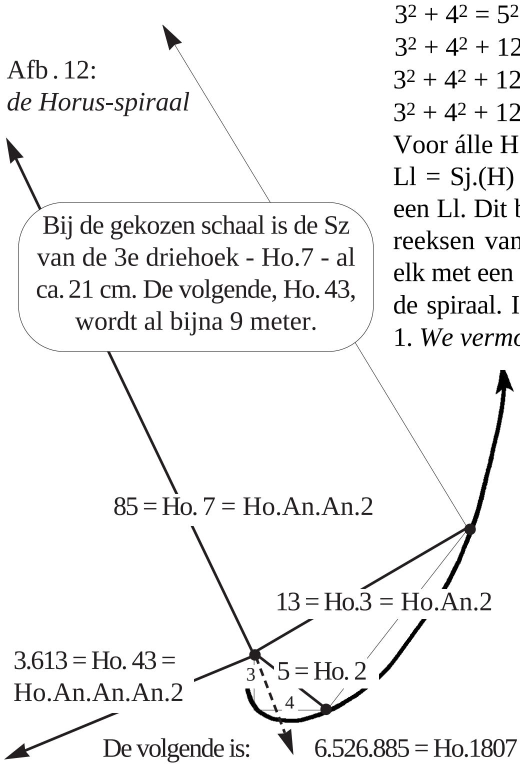

De volgende is: 6.526.885 = Ho.1807 = Ho.An.An.An.An.2; enz.

FRAGMENT 26, d.d. 04-05-63
"Welke rol speelt de spiraal die u net tekende?"
"Onderling vormen zij [de spiralen] een geheel, maar ook de weg naar de oneindigheid waar alle driehoeken toe leiden."
"Bestaan de driehoeken bij de gratie van de spiraal of zijn zij afhankelijk van elkaar?"
"Net als Indaling en Weerstand. On . . ."
"Ongebroken?"
"Wat maakt een huis? Stenen en . . ."
"Inherente kwaliteit!"
"Stenen als mogelijkheid van expressie. Laotse zei: 'De 30 spaken verenigen zich in de naaf. Van de leegte hangt het gebruik van het wiel af.' "
"De driehoeken worden steeds platter, uiteindelijk een samenvloeiing van de schuine zijde en de weerstand?"
"De hoek nadert in elk geval tot 0."
"Of nadert de vonk die overspringt?!"
"De Indaling nadert tot oneindig." [...]
"Is er nog iets over de slinger [zie p. 101] te zeggen?" [...]
"Niet om 't nog ingewikkelder te maken maar is er niet nog een derde coördinaat mogelijk?"

De vraag waarmee FRAGMENT 26 afsluit lijkt op het vragen naar een (algemene) oplossing *in gehele getallen* voor $a^2 + b^2 + c^2 = d^2$, waarbij a, b en c kunnen worden gezien als de ribben van een rechthoekig blok, met d als lichaamsdiagonaal. Tabel 45 op de vorige pagina geeft daar een (gedeeltelijk?) antwoord op. Immers, het kwadraat van een willekeurige Ll, tezamen met de kwadraten van de daaropvolgende 2 koorden geven het kwadraat van de dáárop afsluitende Sz. Zo is bijvoorbeeld:

$3^2 + 4^2 + 12^2 = 13^2$;
$5^2 + 12^2 + 84^2 = 85^2$;
$13^2 + 84^2 + 3612^2 = 3613^2$.
$85^2 + 3612^2 + 6.526.884^2 = 6.526.885^2$. Enz.

Toentertijd echter deed deze vraag ons denken aan een eigenaardige betrekking tussen Osiri en Anubi, namelijk: $Os.^2V + Os.^2H + Os.^2T = 3\ An.^2T$.

Dus de som van de kwadraten van drie opeenvolgende Osiri.
Osiris - de Heer van Leven en Dood - heeft evenals *Anubis, de Zielegeleider*,
op bijzondere wijze te maken met Verleden, Heden en Toekomst:
bij Anubis, - zie ook p. 61 - komt dit tot uitdrukking in:

$$\text{Anubis H} = \frac{V + V^2 + V^3}{V}$$

In woorden: *Anubis is het Verleden, betrokken op het Verleden + de Werking daarvan + wat daarin tot stand kwam.*

VERVOLG FRAGMENT 26
"Hebt u kunnen vinden waar de betrekking van het Verleden ophoudt; het Verleden dat doorgaat naar het Heden en de Toekomst? *Waar houdt deze betrekking op?* En is dat een mogelijkheid om weer op je oude driehoek terug te komen?"
"Om deze vraag verder aan te vullen: is het soms de functie van Anubis om het Verleden uit te wissen, zoals Hermes, de Geleider der zielen naar het Eeuwige Licht?"
"Onze waardering voor het Verleden is wellicht pas mogelijk in de toekomst. Voorzichtig zijn met het verleden uit te poetsen! Tenzij we daaronder verstaan transformatie van dát Verleden dat er in lag en [dat] we niet hebben gekend *vóór het tijd was.*"
"Verleden zien we als bewustzijn. Het

eeuwig Nu omvat Verleden, Heden en Toekomst; het te zien in het Verleden zou onvolmaaktheid uitdrukken . . . , wat zou anders de zin zijn van het eeuwig Nu . . . ?"

"Het Verleden is toch bouwsteen als fundamentele grond naar het NU. Zonder het Verleden zouden we niet weten wat het NU is. *Waar raken we dat kwijt?*"

"[...] Het praten over het eeuwig NU, zittende in de tijd, wekt een nieuwe vraag: waarom blijf je dan zitten - in dit wéten, wat nog geen kénnen is? Eerst moet gekend worden wat niet echt is, opdat dit weten gekend wordt! Over het lijden van de levensspanning heen om tot het kennen te komen. Anubis moet toch wel daarmee te maken hebben, wil hij *begeleider* zijn. We hebben wellicht allemaal een hoop tégen op lijden en het is ons niet vreemd het verleden dan een zetje na te geven. Eigenlijk geven we daarmee op een specifieke manier te kennen dat het verleden op een specifieke manier in ons werkt. Veelbelovend in zinvolheid.
Ligt 't ons zwaar op de maag dan spugen we het uit, dat wat we niet willen verteren."

"Wat we niet wensen te verteren! Als je het mensenleven ziet moet je eigenlijk diepe bewondering hebben voor wat de mensen als ongewenste levensstaat volbrengen, ondanks wat ze zijn. Dit moet samenvallen met HET wat zich voortdurend in je voltrekt, zodat de schuine zijde toch ergens als stuwende genade wordt gevoeld. 't Begrip moet in de piramide van getallen z'n neus stoten, maar waarop drijf je dan verder? Waarom doorlijd je datgene waar mensen als niet verwachte toestanden doorheen gaan? Dit heeft te maken met *Inherente kwaliteit. Dus onbewust transformatie naar 71 - mogelijkheid voor het Kind.* We staan als menselijk schepsel tegenover de Schepper met alles wat er menselijk voor ons ligt. Dat is geen kleinigheid en lijkt soms op 't wrede af. Het is het vaststaande lot voor de mens, met een schep wreedheid er bovenop. Toch gaat hij!
Hij krijgt dus *directe verbondenheid met de Schepper*, die niet anders dan transformerend moet werken. *127 is niet het Kind maar wel Inwoning, dus onmiddellijke relatie tussen Schepper en schepsel. Alles wat een mens doormaakt is lotswerking, die de Inwoning bereidt voor het Kind-zonder-nageslacht, zonder Verleden, Heden en Toekomst."*

"Dit is eigenlijk het antwoord op de door uzelf gestelde vraag: 'Waar houdt het Verleden in op?' [1] In het Punt dat geen nageslacht heeft, geen Toekomst."
[NB.: Os.8 = 71; Ho.8 = 113; Is.8 = 127]

Even terugkomend op mijn eigen vraag: 'waar ligt overgave?' [p. 98: 'waar verandert de basis als vlak van Weerstand in overgave aan de Stuwing?'] Eigenlijk hebben wij duidelijk gezien dat de mens die, zoals hij is, datgene doorlijdt waar hij het minst op rekent, altijd al in overgave bezig is. Dus dat in de Indaling, als tegenvoeter van Weerstand, de overgave aanwezig is. [...]
Weerstand is bewust, overgave is onbewust. *De overgave is gericht op de transformatie."*

"Zodat in de volheid altijd mee opgenomen is wat we in een bepaald stadium meenden te moeten verwerpen . . . en in díe spanning al behoorlijk bezig zijn!"

"En dat naar het Offer toe gaat, geen offerande!"

"113 is de 31e On-deelbare en 31 de 12e. 113 heeft langs die weg ook een relatie met '*de Oplossing, het Einde, de Vernietiging*'; het geheel van deze 12 Ondeelbaren geeft *'de Cyclus van Worden en Vergaan'."* [2]

"Van 't Offer dat ontstaat waar weerstand en overgave oplossen."

-o-

1 Zie p. 104, onder VERVOLG: 'waar houdt deze betrekking op'; en wat betreft het vervolg op die vraag: zie afb. 10, p. 100!

2 Het verband van deze alinea met de context is niet overmatig duidelijk; toch meenden we de verwijzing naar 113 op deze plaats niet te moeten weglaten.